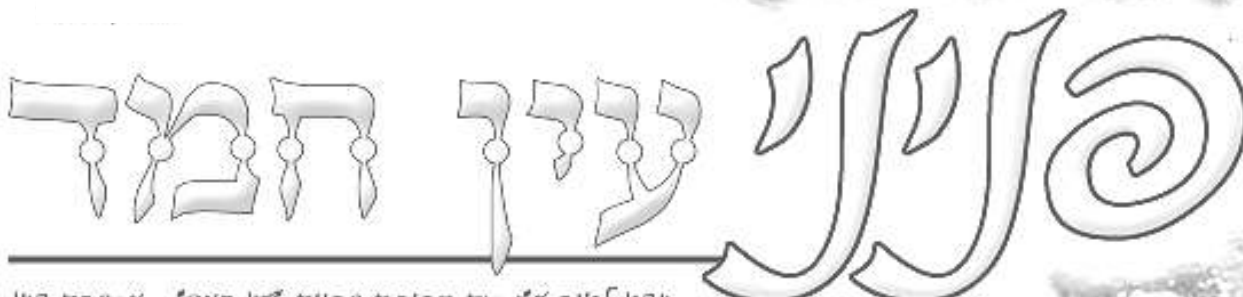

שַׁבַּת חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח | הִתְשַׁפֵּי

אָסוּר לְקַרָּא בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה | נָא לְשׁוּמֵר עַל קְדוּשַׁת הַגְּלִיּוֹן

יִצְחָק אֲרִיאֵל ע"י בֵּית הַכְּסֵיפִים שְׁכֵנֵי עֵין חַמַּד - אֲבִישֶׁרֶת צִיּוֹן

לרפואת כל חולי עם ישראל ולרפואת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

שַׁבַּת חוה"מ פֶּסַח – הַשְּׁגַחַת ה' יִתְבָּרַךְ

"הַמוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לְכֶם לְאֱלֹקִים" (ויקרא כ"ב, ל"ג)

ברואיו, כפי שהקב"ה אמר: "וְהִפְלִיתִי בְיִזְמֵי הַיָּם אֶת אֶרֶץ מִצְרַיִם... כִּי אֲנִי ה' בְּקִרְבֵּי הָאָרֶץ" (שמות ח', י"ח) - אני משגיח בארץ ולא רק קיים אי שם בשמיים.

כנגד הכת השלישית באו המכות ברד, ארבה, חושך, בכורות (באח"ב) - הקב"ה הוכיח בזה את יכולתו לפעול כנגד חוקי הטבע, כפי שנאמר: "בַּעֲבוּר תִּדְעַה כִּי אֵין כֹּמֵנִי בְּכָל הָאָרֶץ" (שמות ט', י"ד).

יציאת מצרים היא יסוד לאמונה בחידוש העולם ובהשגחתו של ה' יתברך. אנחנו מאמינים שהקב"ה ברא את העולם ואת הטבע. הקב"ה הוא בעל הבית בעולמו. הוא משגיח ובידו לשנות את הטבע כרצונו.

עניין יציאת מצרים הוא חשוב ביותר כי עיקרי האמונה נכללו בו. עניין יציאת מצרים הוא חשוב ביותר כי עיקרי האמונה נכללו בו. התורה חוזרת ומדגישה זכר ליציאת מצרים במצוות רבות כדי לבסס את האמונה ולעקור את הדיעות הכוזבות.

לכן כשהשם יתברך הוציא את בני ישראל ממצרים הוא עשה זאת בניסים ונפלאות לא בדרך הטבע. בזה הראה שהוא השולט על הטבע והוא ברא את העולם. זאת תכלית עשר המכות, שנאמר: "בְּזֹאת תִּדְעַה כִּי אֲנִי ה' " (שמות ז', י"ז) עד שפרעה הודה ואמר: "אֶצְבֹּעַ אֱלֹקִים הִיא" (שמות ח', ט"ו).

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

אנחנו צריכים להבין מדוע יציאת מצרים הוזכרה כחמישים פעם בתורה. הרבה מצוות יש בהן זכר ליציאת מצרים, כגון: קידוש, תפילין, ציצית, סוכות, מזוזה, קריאת שמע ועוד.

אנחנו אומרים בהגדה: "ר' יהודה היה נותן בהם סימנים: דצ"ך עד"ש באח"ב". צריך להבין מה ר' יהודה חידש בדבריו וכי אנחנו לא יודעים לעשות ראשי תיבות לבד?

רבינו האברבנאל כותב שהיו שלושה סוגי כפירה באלוקים בזמן מלכות מצרים.

א. היו שטענו שחלילה אין מציאות של ה' יתברך ושהעולם הוא קדמון.

ב. היו שטענו שאומנם הבורא קיים, אבל הוא לא משגיח על הנעשה בארץ כי אין זה מענייניו.

ג. היו שטענו שאכן הוא קיים ומשגיח, אבל הניח את העולם לטבע ואין ביכולתו לפעול מאומה בקרב הארץ.

אלו היו התאוריות המוטעות של המצרים. כנגד זה באו עשרת המכות לסתור תיאוריות אלו ולהוכיח את מציאות ה' והשגחתו. לפני שבאו ג' מכות ראשונות דם, צפרדע, כינים (דצ"ך) משה אמר לפרעה: "בְּזֹאת תִּדְעַה כִּי אֲנִי ה' " (שמות ז', י"ז). מטרת שלושת המכות הראשונות היא להוכיח כי אכן ה' קיים, כנגד הכת הראשונה.

כנגד הכת השנייה באו המכות ערוב, דבר, שחין (עד"ש) - להוכיח שה' משגיח על

העלון מוקדש להצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נוסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

ציווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רונית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט סיון בת אסתר עמית בת טובה יוסף בן רחמה נתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'וליאט אסף בן סופיה דוד עומרי בן יהודית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית יפית בת ג'ינה שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה דגנית בת שושנה נעמה בת יפה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בת פרח- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה אורן בן אסתר דינה בת מזל יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כירה יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה מישא אסתר בת זהרה שאלו בן סילביה עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רונית בת סבריה קטנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה דהבה בת שושנה רייזל

י"ט ניסן תשפ"ד		27/04/2024	
שבת חוה"מ פסח			
הפטרה: "היתה עלי"- יחזקאל ל"ז			
ר"ת	כניסה	יציאה	ר"ת
י"ב	18:40	19:53	20:44
ת"א	18:59	19:51	20:41
חיפה	19:01	19:54	20:43
ב"ש	18:59	19:52	20:41

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה	העלון מוקדש לעילוי נשמת מרים בת שרה ע"ה	רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי	זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
--	---	--	--

שואל ומשיב בהלכה – ספירת העומר

ההלכות מוקדשות לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

מה דינו של אדם כשהוא יודע מראש שלא יצליח לספור את כל הימים, האם יספור בברכה או לא? האם מותר להסתפר בימים אלו או לשמוע מוזיקה?

שאלה ?

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחס, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה !

אדם שיודע שיהיה אנוס ויצטרך לדלג יום אחד בימי הספירה, כגון: שצריך לעבור ל"ע ניתוח וירדימו אותו למשך כל הלילה והיום למחרת, יכול להתחיל ולספור עם ברכה, מכיוון שכעת עושה את המוטל עליו, וגם אולי המצב ישתנה או שהניתוח ידחה ויוכל לספור כל יום.

ימי ספירת העומר, שבהם אנחנו נמצאים, חל בהם אבל לאומי על אותם עשרים וארבעה אלף תלמידי רבי עקיבא שנפטרו בקיצור ימים ושנים. לכן אנחנו מחמירים על עצמנו ונוהגים דיני אבלות: לא מתחתנים, לא שומעים מוזיקה ולא מסתפרים. עד היום שבו פסקו מלמות שהוא ל"ג בעומר. הספרדים מחמירים עד ליום ל"ד בעומר לעניין נישואים ותספורת.

אם יש סעודת מצווה, כגון: ברית מילה או בר-מצווה, שהוא היום שבו לנער מלאו שלוש-עשרה שנה, מותר להשמיע מוזיקה. לעניין תספורת הראש וכן גילוח הזקן - יש להחמיר על הגברים שלא לגלח כלל. נשים מותרות בתספורת וכן ילדים קטנים. אדם שמוכרח להתגלח מכל סיבה שהיא מוטב שיתגלח בערב שבת לכבוד השבת. בכל מקרה יעשה שאלת רב.

הבלגה והשגה

להלן סיפור המעובד מתוך 'באר הפרשה' שהמשפיע רבי אברהם אלימלך בידרמן סיפר. מסיפור זה ניתן ללמוד מה באמת חשוב למעלה בשמיים בליל הסדר.

הרה"ק ה'בית אהרון' מקארלין זי"ע סיפר שאצל אביו, הרה"ק האדמו"ר רבי אשר פרלוב מסטולין זי"ע א היה איש חסיד מורם מעם ושמו רבי בערצ'י. בכל ענייני חג הפסח היה ר' בערצ'י מחמיר בחומרות שונות. בפרט באפיית המצות שהיה הוא בעצמו שומר על החיטים משעת קצירה.

גם בהכנת היין ר' בערצ'י היה משגיח על הענבים משעת בצירה שלא יגע בהם שום ספק ספיקא של חמץ. אחר כל היגיעות הרבות הצליח לאפות כמה מצות שמורה כדי צורכו ויין לארבע כוסות. כך יצא מביתו בערב החג שמח וטוב לב, כאשר היין והמצות היו ערוכים על השולחן.

בשעה שהיה רבי בערצ'י בבית המדרש, זוגתו עברה (היתה אשה קשת רוח) ליד השולחן ונתפס השירצ"ל (סינר שלה במפה). היא בטעות גררה אחריה את המפה שעל השולחן. כתוצאה מכך כל מה שהיה מונח על השולחן נפל. המצות נשברו, היין נשפך וגם הכלים היוקרתיים נשברו. האשה לא ידעה את נפשה מרוב צער. מתוך מרירות עלתה על יצועה בלב כבד כשהיא חוששת מה בעלה יעשה כשיגלה מה קרה.

כאשר רבי בערצ'י לאחר התפילה שהיתה בהתרוממות רוח-מופלאה הוא חזר מבית הכנסת. ברגע שנכנס לבית אשתו שפכה עליו את זעמה. היא התחילה לצעוק עליו בכעסה והיא האשימה אותו בכל התקלה שנגרמה. היא טענה שהוא לא הניח את המצות והיין על מקומם הנכון ואיך עשה כדבר הזה?

היא הגדילה לעשות ואף אמרה כי מיד חג הפסח היא רוצה שיתן לה גט פיטורין וישלח אותה לחופשי מכיוון שהיא לא רוצה להמשיך ולגור עם אדם שכזה. כל אותו הזמן החסיד שמע את חרפתו ואת כל הטענות שאשתו טענה כנגדו ולא השיב כנגדה מאומה.

אדרבה, הוא פייס אותה בדברים ואמר: "מה זה משנה אם האשם תלוי בי או בך, הרי הכל מאתו יתברך. כך רצה הבורא ולכן עלינו לקבל את הכל באהבה". הוא הרים את המצות השבורות והיין שנותר בניחותא זאת למרות שנהג מפאת חומרותיו שלא לאכול בפסח ממה שנפל על הארץ.

כעת הוא לא שם ליבו לזאת. כרגע לא עת היה עתה להרבות בחומרות מכיוון שרצה למנוע מריבה מתוך ביתו. הוא התחיל לערוך את הסדר בשמחה. למחר הרה"ק מקארלין נכנס לבית המדרש ואמר בפני התלמידים: "סדר של צדיק פלוני האיר ופעל בכל העולמות ומעשיו של צדיק פלוני בעולמות אחרים. אבל הסדר של רבי בערצ'י עלה על כולנה, אף איש לא השיג את מה שהוא השיג".

מנויים

לקבלת העלון חנם ב-email
מידי שבוע, שלח את כתובתך
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעילוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, חג הגאון,
תורה בתשובה וכו' - נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 9076926

שאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו חיים
פנחס בטל" 052-6329144
(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - האדמו"ר הרב ישראל יצחק קאליש זצ"ל

האדמו"ר הרב ישראל יצחק קאליש זצ"ל - נולד בשנת ה'תרל"ט (1779) בעיירה זלושין כילד שמיני לאחר שבע בנות. רבינו נולד מברכתו של ר' דוד בידרמן מלעלוב שהתארח אצל אביו וראה עד כמה הוא אוהב את ישראל ובירך אותו בן שיאיר את העולם ושיהיה בעל נשמה גבוהה ואהבת ישראל עצומה ושיקדיש את חייו לעזרת הזולת. משפחתו מצאצאי רבי מרדכי יפה המכונה 'בעל הלבושים'. נקרא על שם זקנו הגאון מו"ה ר' יצחק זצ"ל מקאליש. עוד כשהיה ילד קטן היתה ניכרת אהבתו ללימוד התורה. שקידתו היתה עצומה וקלט הכל במהירות יחד עם עיונו העמוק ומידותיו המלאות יראת ה'. התייתם בגיל צעיר ור' דוד בידרמן גידל אותו. לאחר חתונתו ישב על שולחן חותנו בזאריק, שם התקרב לחסידות על ידי האדמו"ר ר' דוד בידרמן מלעלוב. הלה קירבו אל החוזה מלובלין. הוא הושפע גם מ'היהודי הקדוש מפשיסחה'. בשנת ה'תקע"ה (1815) נפטר שלושת רבותיו והוא פנה לאדמו"ר רבי שמחה בונים מפשיסחה. בשנת ה'תקפ"ז (1827) נפטר האדמו"ר ר' שמחה בונים. חלק מחסידיו פנו לרבינו וביקשו ממנו לשמש כאדמו"ר.

רבינו סירב ותמך בר' אברהם משה מפשיסחה (בנו של רבי שמחה בונים). באותה תקופה רבינו התקבל לרב בעיירה גוברטשוב. בהמשך עבר לכפר רודה. שנתיים לאחר מכן נפטר גם ר' אברהם משה. רבינו ניסה לשכנע את החסידים לקבל את מנהיגות רבי מנחם מנדל מורגנשטרן מקוצק (השרף מקוצק). חסידיו סירבו ודרשו שהוא יכהן באדמו"רות וכך היה. רבינו עבר לוורקא והתחיל לשמש כאדמו"ר. הוא פתח בית מדרש והעמיד אלפי תלמידים וחסידים. התפרסם במידת אהבת ישראל שיקדה בקרבו. כל ימי חייו מסר את נפשו עבור הכלל והפרט. החדיר בחסידיו ובתלמידיו ענוה, אחדות ואהבת רעים. חלק ניכר מפעילותו הקדיש לענייני המאבק בהשכלה. כאשר חלה רבינו הוסיפו לו את השם ישראל. נפטר בשביעי של פסח, כ"ב ניסן ה'תר"ח (1848) בספירת מלכות שבחסד. חי כ-69 שנים. ציונו בוורקא שבפולין. לאחר פטירתו רבי שרגא פייבל מגריצא מילא את מקומו.

סבא (מצד האב): הגאון הגדול רבי יצחק מקאליש. **אביו:** ר' שמעון (התפרנס כסוחר סדקית. כונה 'בעל הרחמנות'. משכורתו שהיתה דלה היה מחלק לשניים. חציה עבור בני משפחתו ואת החצי השני חילק לעניים). **אמו:** מרת יוטא. **נשותיו:** מרת רחל (זיווג ראשון- בת ר' מאיר מזאריק), נכדת הרה"ק רבי נתק'ע ממאקאווא (זיווג שני- התחתן שנית לעת זקנותו). **בניו:** האדמו"ר רבי יעקב דוד (הראשון) מאמשינוב, האדמו"ר רבי מנחם מנדל מוורקא. **בנותיו:** מרת בלומה (נישאה לר' אברהם מאיר מושקט מביאלוברז'יג), מרת דבורה (נישאה לר' אהרן הכהן זקהיים מנדרזין), מרת ציפורה (נישאה לר' צבי מרדכי בונהרד), מרת שרה חוה (נישאה לר' ישראל צבי). **מרבתינו:** האדמו"רים רבי דוד בידרמן מלעלוב, ר' יעקב יצחק הלוי הורוויץ (ה'חוזה מלובלין'), ר' יעקב יצחק רבינוביץ (ה'יהודי הקדוש' מפשיסחה), האדמו"ר ר' שמחה בונים בונהרד מפשיסחה.

מתלמידיו: האדמו"רים רבי יחיאל דנציגר מאלכסנדר, ר' יעקב אריה מרדזימין, ר' שרגא פייבל מגריצא.

מעשה ביהודי שהיה חוכר אצל הממשלה והתפרנס בהרווחה וגם צבר הון. הערלים יושבי המקום התקנאו בו. הם החליטו להוציא מידי את החכירה. כשהגיע סוף מועד החכירה היהודי ראה ששכניו מתכוונים להשתתף במכרז. הם גם סיפרו לו שביחד הם יציעו סכום גדול עבור החכירה שהוא לא יוכל לעמוד בו. הוא הבין כי הם עומדים לקפח את פרנסתו והוא צפוי להישאר ח"ו בלי פת לחם. האיש מיד נסע לוורקא לבקש מרבינו עצה וברכה. הוא הגיע לשם באמצע הלילה ונכנס לבית מדרשו של הרבי. שם מצא לו מקום ליד אחד השולחנות והתחיל ללמוד בין שאר החסידים עד שיוכל להיכנס לרבי. לפתע דלתו של הרבי נפתחה. הצדיק יצא וקרא בקול: "האם יש כאן מישהו שמוכן להתנדב מאה רובל?".

האורח לא היסס, הוא הוציא מיד מאה רובל ומסר אותם לרבינו. הצדיק לקח את הכסף ונכנס לחדרו. לא עברו רגעים מועטים ושוב הרבי יצא מחדרו ושאל אם יש מישהו שמוכן לתרום מאה רובל. מיועדנו ניגש ושוב נתן לרבי מאה רובל. הצדיק הודה לו וחזר לחדרו. המעשה חזר גם בפעם השלישית ושוב היהודי מסר לידי הרבי מאה רובל נוספים. הרבי אמר לו: "מי שנותן צדקה מעבר לגדר הטבע, מובטח לו שיושע מהשמיים גם כן מחוץ לדרך הטבע". החסיד בו ברגע עזב את בית-המדרש וחזר לביתו. כשהגיע היום המבוקש לחידוש החוזה, הוא השכים קום, התפלל והרבה בבכי וביקש מאת בורא עולם שיזכה שוב במכרז ומיהר לצאת לדרכו שלא יקדימו אותו המתחרים שלו. כשהגיע למקום, התפלא מאוד שכן הוא היה היחידי שם. הוא כמובן זכה במכרז. בדרכו חזרה פגש את הערלים שביקשו לקחת ממנו את פרנסתו. הם סיפרו לו שהם תעו בדרך למרות שהיתה הדרך ישרה ולכן איחרו את המועד. כך נושע החוכר היהודי, החוזה נשאר בידו, ודברי הצדיק מוורקא התקיימו ויהי למופת. (מעובד מתוך 'באהלי צדיקים')

הרה"ק רבי שלמה לייב מלענטשנא זיע"א אמר על רבינו שהוא 'מרכבה לשכינה'.

פעם כשהיה רבינו בעיר טשנסטחויב הוא עבר דרך טומאה. באותו הזמן הערלים התעסקו באמצע בניית הבניין שעדיין לא היה גמור. אחד מהנוכחים זרק על רבינו אבן. הרה"ק מוורקא הסתכל למעלה ואמר: "שלא יצליחו לעולם לבנות את הבניין". מאז אי אפשר לגמור את הבניין ובמשך כל השנים הבניין שלא הושלם כראוי עמד באותו המצב ומכוסה עם קרשים.

להלן סיפור המעובד מתוך 'כיכר השבת'. יש בו כדי להראות לנו כי נס קריעת ים סוף מתרחש בכל שנה ושנה. להלן הסיפור מפי בעל המעשה:

שבועיים לפני חג הפסח בזמן הניקיונות התקבלה שיחת טלפון. סבא נפל והוא נמצא בחדר מיון. הוא סובל מכאבים ומחכה לרופא שיאבחן מה מצבו. סבא חשב שהוא יכול לנקות את הבית לבדו ודחה את ההצעות לקבלת עזרה מנכדיו. הוא טיפס על הסולם להוריד את ספריו וצנח.

טסנו לבית החולים, בלב הולם ובשפתיים ממללות תפילה. מי יודע כמה הפציעה חמורה. עד מהרה התברר: שבר באגן הירכיים. בגילו המתקדם מדובר בעניין לא פשוט. סבא הוכנס לניתוח. פסח נשכח מלב. רק התפללנו שיצא בשלום. הניתוח ב"ה הצליח מעבר למצופה. ההתאוששות ארוכה וגם צריך שיקום ממושך. כל המשפחה התגייסה. נקבעו תורנויות. כל אחד עזב את משפחתו לכמה שעות כדי שסבא לא יישאר לבד. כך היה עד ליל בדיקת חמץ.

השאלה שריחפה היתה מי יהיה עם סבא בחג. האחים התקשרו לאבי והסבירו מדוע הם לא יכולים לעזוב את המשפחה. לכל אחד היו סיבות טובות. אף אחד לא התחמק סתם. האם בליל הסדר לא יהיה משהו ליד סבי? איזו הרגשה נוראה. נזכרתי איך נראו לילות הסדר כשסבתי הייתה בחיים. כל המשפחה הייתה מסיבה יחדיו וסבי הנהיג את הסדר. האם עכשיו הוא יאלץ להיות בבית החולים בודד? אבי לא יכל היה לצאת לבית החולים מתוקף תפקידו כרב השכונה והוא היה אובד עצות.

הרעיון התבשל במוחי. פניתי לאבי: "אני רוצה לנסוע לסבא". אבי הסתכל אלי בחשש ובשמחה. "לא אכפת לך לנסוע בליל הסדר? תישן על זה לילה ונדבר מחר". אבא ידע היטב את תחושותיי. מצד אחד אני היחיד בבית שלצערי אין לו התחייבות למשפחה. מצד שני, אני אוהב את ליל הסדר בבית.

על פי רוב אני מעדיף להיות בבית ולא בישיבה. שם אני בחור מבוגר יושב בין הבחורים הצעירים, מרגיש כנטע זר. הבית הזה הוא הקן החמים הזמני שלי עד שאנשא. לא התחשק לי להתגלגל בלילה הזה במחלקה האורטופדית.

אבל מה שווה אם סבא יישאר לבד. כשקמתי אמרתי לאבי: "אני נוסע". אמא הכינה לי המון אוכל, ליוותה אותי בברכה, כשדמעה מנוצצת, שבזכות שאני גולה מביתי בלילה זה, שבשנה הבאה כבר אתחתן ואגיע אל המנוחה.

הגעתי לבית החולים. אירגנתי את 'שולחן הסדר' שלנו. השמש שקעה והחג נכנס. התפללתי עם סבא. מזווית עיני

הבחנתי ביהודי מבוגר ששוכב במיטה הסמוכה. דוק של עצב על פניו. שאלתי את סבי והוא אמר כי מדובר ביהודי שמשפחתו בחוץ לארץ. הוא התכוון לטוס אליהם לפסח. גם הוא 'הצליח' לשבור את רגלו ממש לפני פסח. בני המשפחה לא הצליחו להגיע לפני החג. נזמין אותו להסב עימנו. פניתי אליו ואמרתי לו: "יהודי יקר, קוראים לי מוישי. אני נכדו של שכנך. יש לנו בעיה", הוספתי, "קיבלנו יותר מדי אוכל. אולי תעשה לנו טובה ותשב איתנו יחד?". הוא חייך קלות לאות הסכמה. קירבתי את מיטתו לעבר השולחן שלנו. "קדש, ורחץ... מוציא מצה..." הסדר התנהל אני ושני אנשים מבוגרים שהאזינו מרותקים בקשב רב להסברים שקלחו מפי.

בד"כ אני לא מדבר הרבה ליד השולחן. אני ביישן ושקט. אבל שני הקשישים הכאובים המתינו למוצא פי. אני, כמו משהו שנפתח בי. הסברתי שיציאת מצרים זה לא היה רק בזמן אבותינו, אלא מצרים מלשון מיצרים. לכל אדם יש מיצר והגבלה הן ברוחניות והן בגשמיות. זה הלילה שבו כל אדם מסוגל לצאת ממיצרו הרוחני והגשמי. לילה שיוצאים לחירות מיצר הרע. בסתר ליבי הרהרתי, אולי אני כבר אצא מהמצרים שלי. אולי סוף סוף אזכה לקריעת ים סוף הפרטית שלי.

הגענו לשולחן עורך. סידרתי את האוכל. עזרתי לקשיש לאכול והשתדלתי למלא את כל בקשותיו ולהקל עליו כמיטב יכולתי. הסדר הסתיים. גיליתי שעלי לנמנם על כורסא לא נוחה, אבל חשתי סיפוק. למחרת היהודי השתתף בסעודה כבר ללא הזמנה... הוא התעניין לדעת היכן משפחתי.

סיפרתי לו מבוש שאני עדיין מצפה אני למוצא את זיווגי. זה גורלו של רווק. כך חלף החג. סבי הודה לי נרגשות והאיש הכביר תודות על החג הנפלא שזכה לו בין כותלי בית החולים. הוא לא תיאר לעצמו שיצליח לחגוג את החג במקום שבו החג הוא כיום חול.

נסעתי הביתה. בחול המועד כבר הגיעו כולם לבקר את סבא ושהותי בחג כאילו נשכחה. בסיום בין הזמנים חזרתי לישיבה. ממשיך את המסלול של הרווקות. חלפו שבועות אחדים. יום אחד מתקשר יהודי קשיש לביתנו ומבקש לשוחח עם אימי.

בפיו הצעה. נכדתי שוהה בארץ והוא רוצה להציע אותה כשידוך לבנה. כשאימי שאלה אותו מנין הוא מכיר אותי, הוא סיפר על הסדר שערכתי בטוב טעם ואיך התרשם ממידותי הטובות. הוא החליט שאני מתאים לנכדתי, שבלי שום סיבה נראית לעין התעכב שידוכה...

גם נס קריעת ים סוף הפרטית שלי הגיע. קריעת ים סוף שהתחילה בפסח. מגלות הציפייה הממושכת לגאולה הפרטית. מאפלת הציפייה לאור הגדול. השנה חגגנו כל המשפחה עם רעייתי הטריה את ליל הסדר בביתו של הסב.

<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת טובה ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי זיזי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעמה ע"ה מישא אסתר בת זהרה ע"ה אברהם בן דינה ז"ל</p>	<p>הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל אורה בת נעמה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל גורג'יה בת נעמה ע"ה</p>	<p>הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כתון ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יעקב בן נעמה ז"ל שרה בת מורביה רחל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל</p>
--	--	--

